

Justering af svovlafgiften

Lempelser for biobrændsler

Svovlafgiften er principielt en afgift på svovludledningen til luften. Afgiften er 10 kr. pr. kg udledt svovldioxid (SO₂). Virksomheder, der af praktiske grunde ikke måler de faktiske udledninger kan i stedet vælge at betale afgift af svovlindholdet i brændslerne. Afgiften på brændslerne udgør 20 kr. pr. kg svovl, hvilket stort set svarer til afgiften på 10 kr. pr. kg udledt SO₂.

For at lette betalingen af afgiften er der fastsat standardsatser for svovlindholdet i biobrændsler, dvs. for træpiller uden bindemiddel, træpiller med bindemiddel, skovflis og andet træaffald, halm samt affald. Standardsatserne er indført for at undgå unødigt kostbare målinger.

De værker, der betaler afgift af svovlet i brændslet, har efterfølgende mulighed for at få godtgørelse af den svovl, som bindes i asken. Godtgørelsen af askebindingen sker som udgangspunkt efter måling. Men målinger af svovl bundet i asken kan også være kostbar.

Da loven om afgift af svovl blev udarbejdet, blev der derfor fastsat standardsatser for svovlbindingen i asken for kul. Derved kunne virksomhederne spare omkostninger til måling mv. Standardsatserne blev bevidst fastsat i underkanten af det resultat, faktiske målinger ville give. Dette skyldes ønsket om at tilskynde til faktiske målinger, bortset fra de tilfælde hvor målingsomkostningerne var uforholdsmæssigt store. Kun ved faktiske målinger gives tilskyndelse til at øge bindingen af svovl i asken.

Der blev derimod ikke dengang fastsat standardsatser for svovlbindingen i asken for biobrændslerne, idet der ikke forelå undersøgelser om, hvor stor askebindingen var for biobrændsler på dette tidspunkt.

I praksis har det været forbundet med større omkostninger for de biomassefyrede værker til måling end godtgørelse for askebindingen udgør, og værkerne har derfor ikke fået godtgørelse, selv om der er blevet bundet svovl i asken.

Der foreligger nu undersøgelsesresultater omhandlende svovlindholdet og askebindingen i biobrændsler. Resultaterne viser, at ca. 1/3 af svovlet i halm bindes i asken. Næsten al svovl i træpiller uden bindemiddel bindes i asken. Det er ikke undersøgt, hvor stor askebindingen for træpiller med bindemiddel er.

Svovlbindingen ved fyring med flis, træ og træaffald er ligeledes høj: ca. 68-79 pct., måske endda mere.

Med hensyn til svovlindholdet i brændslerne viser resultaterne for det første, at svovlindholdet i halm er højere end antaget i loven. For det andet, at svovlindholdet i træflis svinger meget, men dog omkring den

grænse som antages i loven. For det tredje, at svovlindholdet i træpiller uden bindemiddel er lavere end antaget i loven, idet der stort set ikke er svovl i disse. Endelig for det fjerde er svovlindholdet i træpiller med bindemiddel muligvis lidt lavere end antaget i loven.

Efter svovlafgiftsloven er der ikke svovlafgift af varer med under 0,05 pct. svovl. Træ har lige omkring eller lidt mere end 0,05 pct. svovl når man måler svovlmængden i forhold til tørstofindholdet, som Skatteministeriet mener er den korrekte fortolkning af loven, men typisk under, hvis man sætter svovlmængden i forhold til hele mængden inklusive vand, som Landsskatteretten i en afgørelse af 23. oktober 2000 har fundet er den korrekte fortolkning af loven. Da hovedparten af svovlet i træ bindes i asken, har Skatteministeriet igennem et stykke tid haft planer om helt at fritage træ for svovlafgift, og derfor er Landsskatterettens kendelse ikke blevet anket.

Desuden har undersøgelser vist, at svovlindholdet i affald er væsentligt højere end anført i den gældende lov. (0,095 pct. af affaldsmængden inklusive vand i stedet for 0,045 pct.). Det foreslås dog ikke ændringer i standardsatserne for affald.

På baggrund af resultaterne af undersøgelsen af svovlindholdet og svovlbindingen i forbindelse med fyringen med biobrændsler foreslås derfor følgende:

- Afgiften på træpiller uden bindemiddel ophæves.
- Afgiften på træpiller med bindemiddel fastholdes
- Afgiften på træ, træflis og skovflis ophæves.
- Standardsatsen for halm forhøjes med 3 kr. pr. t, svarende til, at den anslåede svovlprocent i halm sættes op fra 0,1 pct. til 0,115 pct.
- Der indføres et standardfradrag for svovlbinding ved fyring med biobrændsler på 8 kr. pr. t.

Forslaget medfører dermed en nettolempe, da der nu kan foretages et fradrag på 8 kr. pr. t. For halm, hvor standardsatsen forhøjes, lempes afgiften netto med 5 kr. pr. ton. Der er en teoretisk situation med nettoforhøjelse af afgiften på halm, såfremt der ikke sker svovlbinding samtidig med, at der heller ikke sker måling. Denne situation forekommer imidlertid ikke i praksis, hvorfor alle virksomheder i realiteten opnår en afgiftslempe.

Udvidet mulighed for bundfradrag i svovlafgiften ved udnyttelse af spildvarme

Frem til og med 2005 har virksomheder, der er registreret efter loven ret til et bundfradrag, jf svovlafgiftslovens §33, stk. 3. Bundfradraget finder anvendelse, når registrerede virksomheder, der samtidig er omfattet af CO₂-afgiftslovens regler for særligt energiintensive processer, udnytter varmen fra et eget kraftvarmeanlæg til procesvarme. Det er en forudsæt-